

РЕШЕНИЕ

№ 4434

гр. София, 05.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 02.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **1793** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. А. Д. против решение № 19-207-1418/03.02.2021г. на председателя на Националното бюро за правна помощ (НБПП). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдът в настоящия състав намира, че жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Намира също така, че следва да се приеме, че нередовността ѝ е отстранена, доколкото това е възможно предвид сочените от жалбоподателя обстоятелства и правото му на ефективни правни средства за защита, гарантирано от чл.13 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С процесното решение е прекратено производството по преписка рег. № 19-207-1418 на НБПП и правната помощ, предоставена на жалбоподателя с решение № 310/02.09.2019 г. на председателя на НБПП, както и е освободен адвокат И. В. В. от по-нататъшни задължения по преписката. С цитираното решение № 310/02.09.2019 г. на председателя на НБПП (л.25-26 от делото) е била предоставена на основание чл.25, ал.2 и ал.4 от Закона за правната помощ (ЗПП) такава на жалбоподателя, под формата на консултация за изясняване на въпроса, дали същият ще има основания за завеждане на дело по имотен спор, а в случай на доказан правен интерес – и за подготовка на

документи за завеждане на дело по горния въпрос. Така постановеното решение е акт, благоприятстващ жалбоподателя, чието действие и последици са преустановени с процесното решение. Ето защо, то се явява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК, макар да инкорпорира в себе си и акт за прекратяване на производството пред административния орган, на основание чл.56, ал.1 АПК.

Издателят на оспореното решение е изложил мотиви, че със заявление от 22.08.2019г. жалбоподателят е поискал правна помощ, която му била предоставена с цитираното по-горе решение № 310/02.09.2019 г. на председателя на НБПП, за посочените в него цели. На 24.09.2019г. за служебен адвокат била определена адв. Ю. П. М., заменена с решение № 19-207-1418/23.10.2019г. на председателя на НБПП с адвокат И. В. В.. Във връзка с молби на жалбоподателя бюро изискала от определения адвокат становище, представено с писмо вх. № 19-207-1418/23.09.2020г. на НБПП. В него адв. В. е посочил, че към момента е обективно невъзможно предоставянето на консултация, респективно завеждане на дело за изясняване на имотен спор, поради липса на уточнения и конкретизация от страна на г-н Д.. След допълнително отправени до последния указания, заявителят не ги изпълнил. В постъпилата от него кореспонденция липсва посочване на конкретен правен проблем, по който да се окаже правна помощ, и конкретни фактически твърдения, обуславящи претенциите му, изложението е неясно и общо, като основно се излагат твърдения за несправедливости, претърпени от него и от негови роднини, както и мнението му относно близкото минало и настоящето. От изложението и от представените документи не може да се направи извод, на какво се основават претенциите на жалбоподателя, във връзка с кои именно обекти са, кои следва да са надлежните ответници, както и каква е връзката между представените документи и претенциите му.

Посочва се в мотивите на процесното решение и, че в писмо вх. № 19-207-1418/26.01.2021 г. заявителят твърди, че правните проблеми са убийство и кражба и заявява, че от негови предци са отнети къща в Модерното, земеделска земя, селскостопански животни и поддържа, че претендира шест милиона четиристотин хиляди евро, сочейки, че част от ответната страна са „... Комсомолско - Комунистическа България, Б., Г. Д. - Б., терорист В. Ч., агент „С.“, агент "А.", агент „С.“, кандидат-агент „Д.“ и Министър на войната срещу България и Цигани, агент „Г.“ и т.н.“ Към писмото не са приложени каквито и да е документи, обосноваващи претенциите на заявителя. Към следващото си писмо с вх. № 19-207-1418/02.01.2021 г. заявителят е представил удостоверения за наследници на Л. Д. Г., на А. И. Д., за когото твърди, че му е вуйчо и на баща му А. И. Д., част от страница от документ, в горния край на която има печат на Държавен архив - С., снимки от Г. мап, скица на имот 060010 в землището на [населено място], с Е. 43445, [община], с площ от 7.599, в която е посочено, че имотът е собственост на Г. И. Д. по договор за делба от 1999г., първа страница на нот. акт № 200, тмо LLXX, дело № 30528/00 на СВ и на нот. акт № 96, том VIII, дело 1048/17г. на СВ (с който на заявителя се дарява 1/2 идеална част от имота, описан в скицата и се сочи, че той е съсобственик на имота), както и саморъчно завещание, в което се сочи, че е написано от Г. И. Д., и с което имотът, описан в скицата, се завещава на И. А. Д. и препис-извлечение от акт за смърт на И. Л. Д., като тези документи не изясняват на какво конкретно се основават претенциите на заявителя, до кои имоти се отнасят и спрямо кого следва да са насочени.

Така възприетото от административния орган съответства на приложените в

преписката писмени доказателства, като в производството пред съда не бяха ангажирани други такива, годни да обосноват различни изводи. Изслушан като свидетел в открито съдебно заседание на 02.06.2021г., определеният за предоставяне на правната помощ адвокат И. В. В. посочва, че бил назначен за служебен защитник на жалбоподателя с цел да го консултира, дали е налице основание за завеждане на граждански иск. Доколкото си спомня, това може да е било преди година, година и половина, жалбоподателят не се свързал с адвоката. Разменили съобщения чрез електронна поща. Накратко, жалбоподателят не изяснил какъв конкретно е правният проблем, за кой конкретно имот става въпрос, какви права претендира и от кого. След 25.01.2021г. от жалбоподателя били изпратени допълнителни имейли, но не се установило, какъв е правният спор, срещу кого се претендират определени права. Като цяло проблемът продължил да е същият.

При така установените обстоятелства, предоставената правна помощ се явява лишена от предмет. В решението за предоставянето ѝ като правно основание са посочени чл.21, т.1 и т.2 ЗПП, а именно, консултация и подготовка на документи за завеждане на дело. Преценени в съвкупност, изявленията, направени от жалбоподателя във водената кореспонденция, налагат извода, че предметът на правната помощ е останал неизяснен. Макар обширни, тези изявления съдържат неясни твърдения за различни по естеството си правни спорове с различни лица, като в голямата си част тези изявления се отнасят до негативни явления в историята на обществото, които са изцяло неотнормирани към предпоставките за предоставяне на правна помощ. Доколкото последната се предоставя с акт на административен орган, заявителят дължи да снабди последния с конкретна информация, въз основа на която този орган да е в състояние обективно да прецени нейния обхват и предмет. В случая това не е било сторено, както в производството пред административния орган, така и пред съда. Многобройните изявления за възможно съществуващи правни спорове не са систематизирани по начин, позволяващ администрирането им. С оглед периода от решението за предоставяне на правна помощ до прекратяването ѝ – над една година, и предприетите както от НБПП, така и от определения адвокат действия, съдът в настоящия състав приема, че административният орган е предприел необходимото да изясни релевантните за осъществяването ѝ обстоятелства. Тъй като претенциите са останали неуточнени в необходимата степен, те се явяват необосновани и по арг. от чл.24, т.2 ЗПП, правна помощ не се предоставя. В тази връзка ирелевантно е обстоятелството, спазен ли е указаният от административния орган 3-дневен срок, установен в чл.30, ал.2 АПК. Твърденията са останали несистематизирани в целия над едногодишен период от предоставянето на правната помощ до прекратяването ѝ.

Предвид изложеното и като прецени законосъобразността на оспорения акт съобразно чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че решението е издадено в установената форма от компетентен орган. При това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, решението е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК разносните остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 100 лв. съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съгласно чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), субсидиарно приложим на основание чл.144 АПК.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. А. Д., с ЕГН [ЕГН], против решение № 19-207-1418/03.02.2021г. на председателя на Националното бюро за правна помощ.

ОСЪЖДА И. А. Д., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Националното бюро за правна помощ сумата 100 (сто) лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: